

Riigikaitse

- Riigikaitse kursusega alustasime 2016/2017. õppeaastal
- Alguses oli kursus korraga 10.-12.kl õpilastele, edaspidi ainult 10. klassile
- Varem oli eraldi teooriaosa ja praktiline õpe
- Sellel aastal katsetasime uut formaati, kus teooria ja praktika on kõik õppebaasis koos
- Õpe toimub järjest 7 päeva
- Õpetajad on Janno Isat ja Kristo Pals
- Kursuse hinne moodustub teooriaosa ja praktika läbimisel

Jaopilt koos seersantidega. Kelli erakogust.

Riigikaitse laagri kokkuvõtteks võin öelda, et esimesel päeval oli harjumatu, sest distsipliin oli karm ja kellaaegadest kinnipidamine pidi olema meie esimene prioriteet, aga me harjusime kiiresti. Ma olen väga õnnelik, et meile anti võimalus 3 päeva asemel olla laagris 7 päeva. Me saime enda klassiga väga palju koos olla ja õppisime üksteist paremini tundma. Samuti saime Viljan-

di Kutseõppekeskusest endale uusi sõpru ja meie rühmas olid väga toredad inimesed ning saime omavahel väga hästi läbi. Meil oli kaks seersanti ja nad on ilmtingimata kõige toredamad seerud üldse. Üldiselt oli kõikidel väga hea läbisäämine ja klapp enda seersantidega. Riigikaitselaager on olnud seni parim kogemus mu elus ja ma soovitan kõigile seda 100%. Alguses ei

saanud vedama, lõpus ei saanud enam pidama. Koolis kuuled ikka veel klassikaaslastelt: “Neljas rühm, valvel!” ja “vassak parreem, parreem vassak!” **NB!** Teie, järgmised kümnendikud, hoidke alt, sest võimaluse korral tuleme järgmine aasta jälle.

Kelli Nurm, 10. klass

Ja nüüd kõigest lähemalt .....→

Gümnasistidele pakub kaitsevägi huvi

10. klass käis sügisel riigikaitselaagris, mis erines varasematest selle poolest, et see oli 3 päeva asemel 7 päeva (16.09-22.09). **Erinev oli ka see, et nii innukalt ja vaimustunult pole varem ükski klass sellest laagrist kõnelenud.** Puhas õnn, et nad on nõus Kõmu vahendusel oma laagri kogemusi jagama ja nii saame kõik osa sellest, mis seal täpsemalt toimus ja mis neile meeldis.

* * * * *

Laagrisse läksime esmaspäeva hommikul ja tulime tagasi pühapäeva pärastlõunal. Viibisime Murastes, Meriküla spordi- ja puhkekeskuses. Sellest sai meie kodu järgnevaks nädalaks. Läksime koolist kümnekesi ja olime koos Viljandi Kutseõppekeskuse 1. kursuse õpilastega.

ESMASPÄEV (16.09) - Meie hulgas polnud kedagi, kes oleks riigikaitselaagrit huviga oodanud. Mõned vanemad koolikaaslased rääkisid, et see on väga karm ja suhteliselt mõttetu, kuid teistele jällegi meeldis. Me ei osanud midagi oodata. Sõitsime bussiga algselt Humala raketi- baasi, kus saime kogu varustuse. Kuna meid oli vähe, saime sõjaväe- auto kasti minna Humalast edasi Murastesse. Mina (**Kelli**), **Mari-Ann** ja **Moona** olime vabatahtlikud voodipesu jagamisel. Esmaspäev läks rahulikult ja midagi väga erilist ei olnud. Tutvusime oma juhendajate ja klassiruumidega ning siis jaotati meid rühmadeks ja need omakorda veel jagudeks. Meie olime delta rühm ja neljas jagu. **Seersant Viismaa** küsis: **“Kes on kõige parem rühm?”** ja meie hüüdsime kooris

vastu: **“DELTA RÜHM!”**. Öörahu oli kell 11, kuid enne seda laulsime rivistuses hümni ja koristasime oma alad ära. **TEISIPÄEV (17.09)** - Me tüdrukutega magasime hommikul veidi sisse, sest meid ei tulnud äratama. Kohe kui tõusime, panime end kiiresti nelja minutiga valmis ja olime õigel ajal rivis. Sel päeval oli meil ÜFT (üldfüüsiline test), rohkem tuntud NATO testi nime all. Seda pidid tegema nii poisid kui ka tüdrukud. ÜFT-i läbis meie poistest ainult **Markos**, kuid see ei mõjuta kursusehinnet, nii et ei tasu üldse muretseda. Pärast ÜFT-d oli meil veel neljatunnine koolitus. **Rauli** ja **Gerdo** tervis vedas neid alt ja nad pidid juba teisel päeval koju minema. Neid viis koju **allohvitser Kristo**

Pals. Arvestama pidi sellega, et terve päeva jooksul ei tohi telefoni taskust välja võtta, kuid see pidi alati taskus kaasas olema ja kui vahele jäid, pidid kätekõverdusi teiste ees tegema. Telefonist ei hakanud me puudust tundma, sest tegevusi oli väga palju ja igav seal juba ei hakanud. Vaba aega oli õhtul umbes tunnike ja mõnel päeval võis siis ka poodi minna, mis asus 3 kilomeetri kaugusel.

Lõbus meme. Autor Kelli Nurm.

KOLMAPÄEV (18.09) - Üks suuremaid ülesandeid, mis meile anti, oli orienteeruda poodi ning siis ära mõõta mitu sammu on poe juurest maanteeni. Meid jagati neljaliikmelistesse gruppidesse, mis tähendab, et meie klassil oli kaks gruppi ja mõlemas grupis oli vähemalt üks, kes eelmisel päeval poes käis, seega meil oli tee teada. Poodi minemiseks pidime tellingutest tehtud treppidest üles ronima, mis oli päris raske ja hirmus. Meile anti kindel aeg, millal peame tagasi jõudma ja me jõudsime minuti täpsusega. Vabal ajal lubati meil ka niisama aladest väljas jalutamas, jooksmas ja mere ääres käia. Öhtul hilja palus seersant Viisimaa mul, Mari-Annil ja mõnel teisel reamehel terve kompanii õue rivistusesse ajada, sest Charlie rühmast mõned poisid tõmbasid toas e-sigaretti ja häire hakkas tööle. Marko oli samal ajal just pesus ja pidi poole pealt välja tulema. See oli äge kogemus ja sõjaväes ongi nii, et kui üks inimene teeb valesti, siis kõik vastutavad.

NELJAPÄEV (19.09) - Meie poisid magasid sel hommikul kõik sisse. **Seersant Hommik** saatis reamehed Moona ja **Eliise** poisse äratama, samal ajal pidime meie võrri* tegema nende pärast. Neljapäeval oli meil ka väljasõit Tallinnasse Eesti Sõjamuuseumi ehk kindral Laidoneri muuseumi. See oli väga huvitav kogemus ja ringkäik seal muuseumis oli väga hariv. Hiljem rääkis meile üks mees enda kogemustest Afganistani missioonil, kus ta miini otsa astus. Öhtu poole oli meil veel rivotund, kus me kordasime marssimist, erinevaid käike ja seersandi poole pöördumist.

*võrri tegema tähendab kükitades mootorrattaga sõitmist imiteerima

Reamees Eha ja seersant Hommik harjutusi ette näitamas. Foto Moona Maria Ernets

Ma olin ka vabatahtlik, kes pidi rivi ees teistele marssimisel takti lugema, see oli lahe ja meelde jääv kogemus. Sellel päeval pidime me ka olema öövalves ning D4-st olime vabatahtlikeks paarideks mina ja Eliise ning Mari-Ann ja Moona.

REEDE (20.09) - Hommikuses rivistuses ei kuulnud ma seersandi juttu väga hästi rivi lõppu ja kui otsiti vabatahtlikku, tõstsingi ma käe. Hiljem sain teada, et pean laupäeva hommikul viiest ärkama ja toimkonda minema, mis oli tegelikult süüsi põnev. Reede hommikul sõitsime Männiku lasketiiru ja saime rohkem tuttavaks relvadega ja saime ise lasta 3 erineva relvaga: õhupüssiga, AK4-ga ja AG3-ga. See oli korralik adrenaliinilaks. Öhtul olid kogu rügemendil võistlusmängud, kus pidime näiteks telki kokku panema, suurt sõjaväe autot lükkama, suusatama jne. Enne magama minekut pidime pakkima kokku kogu enda varustuse suurde sõjaväe seljakotti ja ära koristama enda toad. Me tüdrukutega kutsusime oma vanemad enda mõningatele asjadele järele, sest seljakott oleks muidu liiga raske olnud.

10:20 PM

D4 ahjuvalve
 23:00-01:00 Liidemaa ja Ernets
 01:00-03:00 Nikker ja Nurm
 03:00-05:00 Toomson ja Aavekukk
 05:00-07:00 Eha ja Vanikov

AU JA KIITUS MEIE
VAPRATELE
REAMEESTELE!

4. jagu puhkepausil. Kelli erakogust.

LAUPÄEV (21.09) - Laupäeva hommikul olin ma siis toimkonnas, kus aitasin nõusid pesta. Teised korrastasid veel tube ja seejärel kogunesime 7.55 õue koos kogu varustusega. Kell kaheksa oli väljasõit Humala raketibaasi telke kokku panema. Alpha ja Bravo jäid Murastesse kogu maja koristama ning Charlie ja Delta pandi autode peale. Meie jagu oli telkide osas päris osav ning me panime neli telki püsti suhteliselt lühikese ajaga, sest meie tiimitöö sujus väga hästi. Kell 10 hakkasid meil maastikumängud, kus liikusime ühest punktist teise ja igas punktis oli aega 30 minutit. Saime airsoft relvadega lipumängu mängida, üksteise nägudele camo-maalingut teha, tuld kustutada, angaari laskuda ja palju muud põnevat. Kokku oli vist 15 erinevat punkti. Õhtul anti kõikidele jagudele samasugune kast toiduainetega, millega pidime valmistama seersantidele õhtusöögi ja hiljem seda kõigi ees tutvustama. Öörahu hakkas kell 12:00 ja kes telgis

ahju kütsid, nendel pidi olema ahjuvalve. Me olime valves kahekaupa ja kaks tundi. Mina ja Eliise olime kella ühest kolmeni ja Mari-Ann ja Moona, kes olid enne meid, äratasid meid 5 minutit varem üles ja läksid ise magama. Ma olin nii väsinud ja jäin iga viie minuti tagant magama tagasi ja siis Eliise äratas mu kogu aeg uuesti üles. Ma muidugi väitsin, et ma ei jäänud magama, vaid olin lihtsalt väit, kuigi tegelikult ma salamis siiski magasin. Me äratasime poisid 15 minutit varem üles, sest ei suutnud kauem üleval olla ja nad õnneks ei pannud seda tähelegi, et pidid varem alustama.

PÜHAPÄEV (22.09) - Viimasel päeval saime kell 7 ärgata ja hommikuvõimlemist polnud, kuid enne söömist oli meil poole tunnine meediakoolitus. Söök oli küll iga päev imemaitsev. Peale söömist pidime telgid kokku panema ja alad korda tegema ning siis läksimegi juba lõpu-rännakule. Meil vedas, et saime ko-

tid autode peale laadida ega pidanud neid seljas kandma. Iga rühma alustamise vahe oli 5 minutit. Rännak oli umbes 8 km ja terve tee oli meil kõigil väga lõbus. Me üritasime välja mõelda plaani, kuidas siia kauemaks jääda, kuid ega matemaatika ega ajalugu ei õpi ennast ise ära. Lõpetades anti meile aumärgid ja peale seda pidime varustuse ära andma ja tsiviilriided uuesti selga panema. Lõpetuseks oli veel viimane rivistus, kus tegime ka viimast korda võrri kogu kompaniiga, mis sai nädalaga meie lemmikuks ühistegevuseks. Jagati ka auhindu, näiteks mina ja Moona saime endale torusallid naljakate *meme** eest. Küsisime seersant Viisimaalt ja Hommikult veel rühmapilti ja oligi aeg tagasi koju minna. Bussis üritasime meeoleu üleval ning pisaraid tagasi hoida ja bussijuht Reedik lubas meid isegi poepausile.

Reamees Nurm

*meme tähendab naljaka sisuga pilti või lavastust